

II. O d o b r i t e v z a p i s n i k a z a d n j e

j a v n e s e j e :

Predsednik gospod dr.

R a v n i h a r Vladimir smatra zapisnik zadnje javne seje z dne 21. maja 1935 za odobren, ker ni bilo nikakega ugovora. Vzeto na znanje.

--

III. K r a t k o r o č n o p o s o j i l o z a d o v r -

š i t e v d e l n a b e ž i g r a j s k i š o l i :

Predsednik gospod dr.

R a v n i h a r Vladimir:

Prehajam takoj k prvi, takorekoč edini točki dnevnega reda, t.j., da napravimo formalen sklep za najetje potrebnega posojila za dograditev šole za Bežigradom. Dovolite mi, da sam prevzamem ta referat, ker je bila stvar že pasirala finančni odbor in je mestni svet že na svoji proračunski seji itak sprejel predvideno anuiteto za posojilo, potrebno za dograditev omenjene šole, tako, da lahko ex paesidio poročam o tej stvari:

Mestna občina ljubljanska, ki jo po zakonu veže dolžnost, da skrbi za svoje narodno osnovno in meščansko šolstvo, je v okviru svoje finančne možnosti

vedno skušala zadostiti potrebam po primernih zgradbah za to šolstvo. Priznati pa je treba, da so potrebe večje, kakor jim je mogla občina zadostiti. Naraščajoče število prebivalstva ni več v pravem razmerju s prostori, ki jih občina more nuditi v njenem pomeriju doraščajoči mladini. Obstoječe šole so prenapolnjene. Na II. deški osnovni šoli je n.pr. samo 12 sob za 19 razredov; na VI. je samo 5 učnih sob za 12 razredov in tako je tudi na ostalih šolah. To ni zdravo. Treba je deljenega pouka. Razmere zahtevajo nujne odpomoči, zlasti če pomislimo, da mnogo mladine dobiva pouk tudi na zasebnih šolah. V najkrajšem času bo treba misliti na zgradbo novih šol za vzhodni del Ljubljane, Šentpeterski in Vodmatski okraj.

Pereče je postalo vprašanje, ko smo v Ljubljani bili pričeli z izgraditvijo meščanskega šolstva. Z zadoščenjem sem moral čuti na kongresu meščansko-šolskih nastavnikov dne 5. t.m. v Ljubljani ugotovitev, da je meščansko šolstvo v Ljubljani v naši državi na prvem mestu. In to meščansko šolstvo mora uživati gostoljubnost v zgradbah za

osnovne šole. Temu nedostatku smo v novejšem času deloma skušali odpomoči s tem, da je občina najela Waldherrjevo hišo v Beethovnovi ulici, kjer bo nastanjena sedaj šišenska deška meščanska šola. V tej hiši dobi svoje mesto tudi manjšinska šola.

Za severni del Ljubljane je na seji dne 23. oktobra 1930 bil mestni svet sklenil zgraditi šolo za Bežigradom, kamor se bo odtekal del mladine iz prenatrpane osnovne šole v Šiški. Stroški za to šolo so proračunani na okroglo 7 milijonov din.

Ker v proračunu za leto 1934/35 ni bilo postavke za zgradbo te šole, nujnost pa je zahtevala tudi nagle odločitve, se je bilo že jeseni 1933 odločilo, da je pričeti z zgradbo, potrebne stroške pa je kriti iz proračunskih prihrankov.

Šola se je torej pričela graditi. Do sedaj je bilo na ta račun iz mestne blagajne izplačanih Din 2.115.368.95, kar si je mestno knjigovodstvo izposodilo iz tekočih sredstev. Razen tega je knjigovodstvu došlo računov za Din 842.737.09, ki še niso plačani. Še nepredloženi računi

za že izvršena dela pa znašajo okroglo Din 200.000.--. Dosedajnji stroški bi potemtakem znašali Din 3,158.106.04.

V letošnjem proračunu je predvidena anuiteta za najetje posojila v znesku Din 4,500.000.--, torej anuiteta Din 450.000.--. Finančni odbor je vsled tega na svoji proračunski seji soglasno odobril najetje tega posojila ter v ta namen potrdil vstavitev prve letne anuitete v proračun za leto 1935/36. Istočasno pa je mestna finančna uprava dobila naročilo, da stopi v stik z Osrednjim uradom za zavarovanje delavcev - SUZOR - v Zagrebu glede najetja 4 in pol miljonskega posojila, ki bi se porabilo za popolno dograditev nove šole za Bežigradom. Čeprav smo imenovanemu uradu odposlali 3 dopise in sicer dne 26. oktobra 1934, 15. aprila in 2. maja 1935, vendar ni bilo v tej zadevi mogoče priti do kakih zaključkov. Osrednji urad za zavarovanje delavcev v Zagrebu je dostavil mestnemu poselavilstvu le svoj "pravilnik o podeljevanju dolgoročnih hipotekarnih posojil" ter dostavil, da zaenkrat ni mogoče sklepati o

kakem posojilu, ker minister za socialno politiko in narodno zdravje tega "pravilnika" doslej še ni potrdil. Minister za socialno politiko je namreč pravilnik dostavil ministru financ, da poda svoje mišljenje, minister financ zopet pa je vprašal za mnenje Državno hipotekarne banko, ki je sprva dala "odvojeno mišljenje". Na večji pritisk pa je kasneje pritrdila pravilniku, ki bo šel svojo pot nazaj preko ministra financ do ministra za socialno politiko.

Ker pa iz znanih razlogov ni mogoče odlašati še v naprej z dograditvijo bežiarajske šole, je bilo potrebno misliti na začasno ureditev potrebnih finančnih sredstev. Obrnil sem se zavoljo tega na Kreditni zavod za trgovino in industrijo v Ljubljani s prošnjo za kratkoročno posojilo v višini Din 2,000.000 .-, ki bi se vrnilo najkasneje tekom proračunskega leta 1936/37.

Kreditni zavod je z dopisom od 21. junija 1935 v načelu pristal na našo prošnjo ter je pripravljen dovoliti mestni občini ljubljanski kratkoročno posojilo v znesku Din 2,000.000.-